

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

22ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 257- ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1994 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 50 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Το γραφείο μας

Επιτέλους ένα όνειρο της Αδελφότητας έγινε πραγματικότητα. Απέκτησε όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, δικό της "καταδίκιο" της χώρας.

Έτσι λοιπόν στις 16 Μαρτίου μετά το τέλος της Γενικής Συνέλευσης, όλοι μαζί πήγαμε και εγκαταστήσαμε το γραφείο μας.

Στην Κλεισθένους 17 στον τέταρτο όροφο, δίπλα ακριβώς από το μέγαρο που είναι και η Πανηπειρωτική (Κλεισθένους 15) η Αδελφότητα τώρα πια έχει το δικό της στέκι. Ένα χώρο μικρό μεν αλλά ευελπιστούμε και θέλουμε να πιστεύουμε έναν όμορφο χώρο που θα αποτελέσει από δω και μπρος μια ζεστή γωνιά που θα χτυπάει η καρδιά της Αδελφότητας μέσα στο κέντρο της Αθήνας.

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας θα γράψουμε τις ημέρες της εβδομάδας και τις ώρες που θα είναι ανοιχτό το γραφείο και θα είναι για όλους μας ένα σημείο συνάντησης της Αθήνας.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Την Κυριακή 27 Φεβρουαρίου 1994 η Αδελφότητα έκοψε την πίτα του 1994 σε μια εορταστική και χαρούμενη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών. Το πρόγραμμα που παρουσίασε αφιλοκερδώς ο Όμηρος Αθηναίος, άρχισε με τους ήχους του κλαρίνου του Νίκου Φιλίππιδη και περιελάμβανε θπαραδοσιακούς χορούς από τα Ορφικά Μπαλέτα του Ηπειρώτη Κώστα Μπατσά, τραγουδι από τον ανεπανάληπτο Στυλιανό Μπέλλο, βραβεύσεις των συγχωριανών μας Κώστα Σταμάτη και Χριστίνας Νταραγιάννη, τραγουδι από το συγχωριανό μας τραγουδιστή Γιώργο Μαντέλο. Επ' ευκαιρία της επετείου των 100 χρόνων από το θάνατο του Ηπειρώτη Κώστα Κρυστάλλη, η Γ. Γραμματέας της Αδελφότητας Γιάννα Σκοροπάνου πολύ περιεκτικά και συγκινητικά ανέφερε στη ζωή και στο έργο του του πρόωρα χαμένου ποιητή. Ακολούθησε η κοπή της πίτας και το πρόγραμμα συνεχίστηκε και τελείωσε με όμορφα τραγουδιά του συμπατριώτη μας Βασίλη Παππά που επιμελήθη και του τεχνικού μέρους της εκδήλωσης.

Στην εκδήλωση, που παρευρέθηκε και ο πρόεδρος του χωριού μας Γιάννης Παπαγιάννης, τίμησαν με την παρουσία τους οι: Θεόδωρος Κολιοπάνος βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Άρτας, Θανάσης Κονταξής βουλευτής ΝΔ Άρτας, Κώστας Αλεξίου επίκουρος καθηγητής Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών - πρόεδρος της Πανηπειρωτικής Σ.Ε., Παύλος Κοσοβίτσας τέως πρόεδρος της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, Δημητ. Χατζηγιάνης αντιπρόεδρος Πανηπειρωτικής, Νίκη Γκουντουβά Γεν. Γραμματέας Πανηπειρωτικής, Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη σύμβουλος Π.Σ.Ε., Δημήτριος Γκορόγιας Πρόεδρος Ομοσπονδίας Τζουμέρκων, Νίκος Κακαϊδής πρόεδρος Ομοσπονδίας Καλαμά, Τόνια Παππά

Η πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Μαρία Νάκη κόβει την πίτα. Δίπλα της οι κ. Σταύρος Σκουτέλας και Δημήτρης Παγώνης, μέλη του Δ.Σ. Αριστερά ο Όμηρος Αθηναίος, παρουσιαστής της εκδήλωσης.

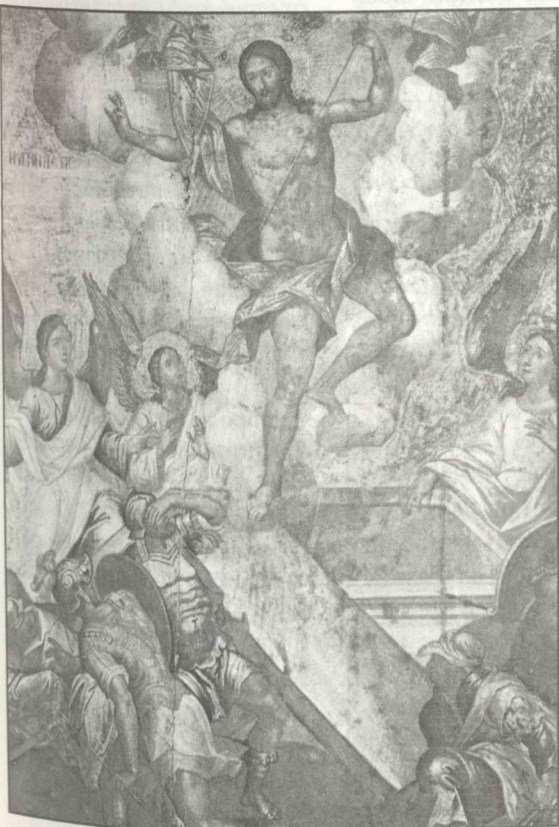
Στα βήματα της παράδοσης του χωριού μας

Της. Τον αγαπτό μας κ. Όμηρο Αθηναίο που μας παρουσίασε το πρόγραμμα με το δικό του μοναδικό τρόπο, τον Στέλιο Μπέλλο που με τα τραγουδιά του μας χάρισε ανεπανάληπτες στιγμές. Τους συγχωριανούς μας τραγουδιστές Γιώργο Μαντέλο και Βασίλη Παππά. Το φίλο της Αδελφότητας Κώστα Μπατσά που διηύθυνε το χορευτικό, καθώς και τα παιδιά από τα Ορφικά μπαλέτα για τους ρυθμικούς παραδοσιακούς χορούς τους. Τη συγχωριανή μας Ελένη Λιούκα Κεραμτζόγλου που για άλλη μια φορά προσέφερε τις βασίλότητες. Την Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεων και τη Φλώρινα Α.Ε. για τα αναψυκτικά που μας πρόσφεραν.

Τις συγχωριανές μας γυναίκες για τις νοστιμιότητες πίτες.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

*Η Αδελφότητα
εύχεται σε όλους
τους συγχωριανούς
Καλό Πάσχα
και η Ανάσταση
του Χριστού να
θερμάνει και να
ειρηνεύσει όλες
τις ανθρώπινες
καρδιές*

Ετήσιος Ανοιξιάτικος χορός στην Πάρνηθα. Η Αδελφότητα θα διοργανώσει και φέτος στην Πάρνηθα τον καθιερωμένο ανοιξιάτικο χορό και σας προσκαλεί στο Θεοδωριανικό γλέντι και ξεφάντωμα στην κοσμική ταβέρνα "ΠΟΝΤΕΡΟΣΑ", στο 20ο χιλιόμετρο της Εθνικής οδού Αθηνών - Πάρνηθος (τηλ. 2469586), την Κυριακή 15 Μαΐου 1994, ώρα 11 το πρωί.

Η παρουσία σας θα μας δώσει μεγάλη χαρά. Πλήρες μενού, πρόγραμμα Λαϊκό - Ευρωπαϊκό - Δημοτικό.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Με ιδιαίτερη συγκίνηση η Αδελφότητα επέλεξε εφέτος και βράβευσε δύο επίλεκτα μέλη της. Στην εισήγησή της για την βράβευση η πρόεδρος Μαρία Νάκη Αποστόλου ανέφερε:

"Η Αδελφότητά μας αισθάνεται ιδιαίτερη ικανοποίηση που εκπληρώνει σήμερα ένα ευχάριστο καθήκον: τη βράβευση δύο μελών του. Του δικηγόρου Κώστα Σταμάτη για την πολύχρονη πολιτιστική και πνευματική προσφορά του και της φοιτήτριας Χριστίνας Νταραγιάννη για την πρωτιά της στις πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις στην Αρχιτεκτονική Σχολή Αθήνας.

Ο Κώστας Σταμάτης συμπορεύεται με την ιστορία και τη δράση της Αδελφότητας από της ιδρύσεώς της και μέσα στους κόλπους της αλλά και μέσα από άλλους ηπειρωτικούς συλλόγους αναπτύσσει μια πολύπλευρη και πολύχρονη πολιτιστική δραστηριότητα. Αλλά και έξω από τους πατριωτικούς συλλόγους η πολιτιστική και πνευματική προσφορά του είναι εξίσου σημαντική με δημοσίευση σε εφημερίδες και περιοδικά διαφόρων κειμένων για την προβολή της γενέθλιας γης και ευρύτερα της Ηπείρου και την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων της.

Γεννήθηκε στον Αιτώ Ξη-

Η στιγμή της βράβευσής. Στο μικρόφωνο ο Κώστας Σταμάτης, περιστοιχισμένος από την πρόεδρο Μαρία Νάκη και τους Δημήτρη Παγώνη και Σταύρο Σκουτέλα. Πίσω η Γ.Γ. Γιάννα Σκουροπάνου. Δίπλα της η βραβευθείσα Χριστίνα Νταραγιάννη.

ρομέρου όπου παραχείμαζε και τα κοπάδια ο πατέρας του. Παρακολούθησε μαθήματα στα δημοτικά σχολεία Θεοδωριάνων, Πέτα και Κατούνας, εν συνεχεία στο ελληνικό σχολείο Άρτας και στο 4ο γυμνάσιο Αθήνας.

Το 1928 εισάγεται στη Νομική Σχολή Αθήνας σε μια δύσκολη εποχή για τους φιλοπρόόδους νέους, που η ανώτατη μόρφωση είναι προνόμιο των πλουσίων και είναι άθλος για ένα φτωχό χωριατόπαιδο να σπουδάσει.

Από το 1935 ασκεί ευδόκιμα μάχιμη δικηγορία. Σήμερα απόμαχος πια φέρει τον τιμητικό τίτλο επίτιμος δικηγόρος.

Ο Κώστας Σταμάτης βρίσκεται στην Αθήνα σε μια εποχή που οι ξενιτεμένοι ηπειρώτες, προσπαθούν να οργανωθούν σε πατριωτικά σωματεία και να εκπληρώσουν μέσα από αυτά τις πατριωτικές προσδοκίες και

τα οράματά τους. Έτσι λοιπόν: - Αποτελεί ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Αδελφότητας το 1930 στην οποία σαν ενεργό μέλος προσφέρει τις υπηρεσίες του επί σειρά ετών.

- Πρωτοστατεί και συμπράττει το 1934 για την ίδρυση του Σωματείου Ηπειρώτικης Νεολαίας από νέους της Ηπειρωτικής παροικίας της Αθήνας.

- Την ίδια εποχή πρωτοστατεί στην ίδρυση της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Αθήνας στην οποία καταρτίζει το πρακτικό ιδρύσής της και το Καταστατικό.

Διατελεί πρώτος γραμματέας της μέχρι το 1940 και γενικός γραμματέας της από 1945-1959. Διαθέτει το γραφείο του μέχρι το 1956 για τις ανάγκες της Συνομοσπονδίας μέχρι το 1956.

- Συνεργάζεται για την έκδοση της εφημερίδας στην Αθήνα "Ηπειρωτικό Μέλλον" όπου και

προσφέρει τις υπηρεσίες του και το 1937 για την έκδοση της εφημερίδας "Νέα εποχή".

- Διατελεί Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου τα "ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ" από 1936-40 και αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Ηπειρωτών Αθήνας από 1975-78.

Αλλά και με κείμενά του σε διάφορα έντυπα προβάλλει τα Θεοδωριανά και γενικότερα την Ήπειρο.

Στα δύσκολα χρόνια του Γερμανικού πολέμου επέδειξε την πατριωτική του δράση συνέπεια ενός ανθρώπου που φλέγεται από αγάπη για τη γενέθλια γη και τους ανθρώπους της".

Ακολουθώς αναφερόμενη στη Χριστίνα Νταραγιάννη είπε:

"Τα Θεοδωριανά είναι περήφανα για τη νεολαία τους που γαλουχημένη στις ηθικές και πνευματικές αξίες βρίσκει τον

προορισμό της για πρόοδο και καταξίωση στη σημερινή δύσκολη εποχή των υλικών απολαύσεων. Κάθε όμως ξεχωριστή πράξη με πανελλήνια απήχηση είναι άξια λόγου και εξάρσης και πρέπει να βραβεύεται. Και περισσότερο όταν η πράξη αυτή προέρχεται από νέους ανθρώπους προς τους οποίους η κοινωνική ευαισθησία είναι αυξημένη.

Μια τέτοια προσπάθεια είναι και η επιτυχία της Θεοδωριανίτισσας Χριστίνας Νταραγιάννη.

Πέτυχε πρώτης στις πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις στην Αρχιτεκτονική Σχολή Αθήνας το 1993.

Η Αδελφότητα μας με ιδιαίτερη χαρά βραβεύει σήμερα τη Χριστίνα Νταραγιάννη και της εύχεται καλή πρόοδο και κατάκτηση και νέων διακρίσεων στο μέλλον.

Αφού οι βραβευθέντες παρέλαβαν τα τιμητικά διπλώματα ο Κώστας Σταμάτης φανερά συγκινημένος εξέφρασε τις ευχαριστίες του αποκαλύπτοντας ότι τα Θεοδωριανά είναι ένα μέρος της καρδιάς του και ότι κάθε φορά που φέρνει στο νου του τα γενέθλια χώματα τον πνίγει η νοσταλγία και, όπως χαρακτηριστικά είπε, η συναισθηματική φόρτιση της στιγμής δεν αφήνει αυτόν που υπήρξε δεινός δικανικός ρήτορας να εκφράσει όλα του τα συναισθήματα.

« ΜΙΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟ ΕΛΑΦΟΚΥΝΗΓΟΣ »

Του Πέτρου Σκουτέλα

δούρους της αλλοτινής ξελογιάστρας Αθήνας, που λέγαν τραγούδια με αθάνατα ελληνικά γνωρίσματα και καταξιωμένα σ' όλο τον ελλαδικό χώρο και για δεκάδες χρόνια.

Η πίστα γεμίζει από ζευγάρια που χορεύουν "αγκαλιά" και τα φώτα σβίνουν και παραμένουν τα σύθαμπα - τρεμάμενα στους τοίχους που μας θυμίζουν στο χωριό τα παραδοσιακά "ξεφλουδίσματα" τις φθινοπωρινές νύχτες. Το αδύναμο φως του λυχνariού στο μουχαρί και το λαδοκάντηλο - και αυτό αναμμένο - ψηλά σε κάποια γωνιά του τοίχου και κάτω από

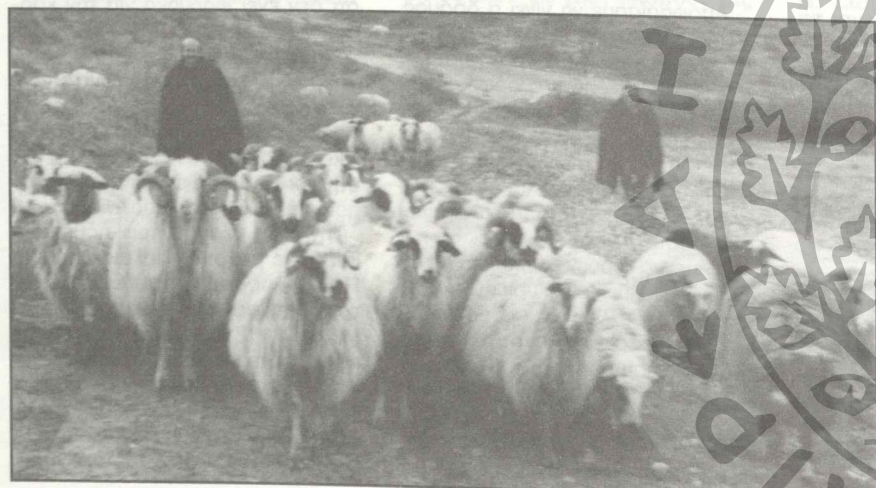
τον Οστρέχα, σ' απλόχωρο χειμωνιάτικο δωμάτιο πούταν σωριασμένες οι ρόκες... Οι ηθοποιοί - τραγουδιστές Ρία Δελούση κι οι Μιχ. Δεσούλλας (που την ακολουθούσε) μας "επαναφέρουν" στο παρόν με λαϊκά τραγούδια, που αρέσουν σ' όλους όπως παρακάτω. Κι ευγενικά προσφερόμενοι, μας λένε: Μπορείτε Θεοδωριανίτες να χορεύετε με τα τραγούδια. Κι η πίστα ξαναγέμισε από χορευτές με κέφι και μεράκι.

Κι ο Γιώργος με την ορχήστρα

του επανέρχεται με ποικίλα εύθυμα - χορευτικά που ανάβει τα κέφια και ξεφαντώνουμε! Κι ο καθένας με το δικό του τρόπο. Κι ο χορός πάει γαϊτάνι και χωρίς παρεκτροπές (εξάλλου όλοι χωριανοί είμαστε, τι διάολο!).

Στο αποκορύφωμα του γλεντιού και του χορού και για μια στιγμή, τη παράσταση μας την έκλεψε η κυρία ΖΩΗ (Αντιπρόεδρος του συλλόγου ΣΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ στην Αθήνα, που φιλοξενείται με τον αξιόλογο σύζυγό της Δημήτρη στο τραπέζι μου κι άγνωστοι στους πολλούς).

Μόλις ακούει το τραγούδι απ' το

Επιστροφή στα Θεοδωριανίτικα βοσκοτόπια...

Γιώργο "Ν" εσείς μωρέ παιδιά κλεφτόπουλα, παιδιά της Σαμαρίνας..." Ξεπετιέται απ' το τραπέζι παίρνει τη πρωτιά κάποιας σειράς χορευτών και φωνάζει "αυτοί είναι δικό μου!".

Στέκεται προσοχή - λες και θα κάνει προσευχή, σπκώνει ψηλά το κεφάλι και πιο ψηλά τόνα της το χέρι τρεμάμενο (φιγούρα), κυτπάει τη μπότα της στο δάπεδο και με βλέμμα απλάνες ξεκινάει το χορό μ' αργές και ρυθμικές κινήσεις. Όλοι μας την επευφημούμε και την ακολουθούμε. Συγκινημένη προφανώς, κοντοστεκεί σπκώνει ψηλά και τα δυο της χέρια, κάνει μια επίκυψη, ανασπκνεται, κυτπάει τις μπότες με δύναμη καταγής και συνεχίζει το χορό με σοβαρότητα, περήφανα και λεβέντικα.

(Κι είναι μια γυναίκα μπρατσωμένη, ξανθιά, ροδοκόκκινη και γελαστή. Ζητώσαν! - λείει η Σαμαρίνα και τα Θεοδωριανά! αυτά τα χωριά πολύ μοιάζουν). Τη χειροκροτούμε και συνεχίζεται όμορφα και ωραία το γλεντιό μέχρι το τέλος του επιτρεπτού ορίου.

Κι ο Γιώργος, φάνηκε πολύ ευχαριστημένος που τίμησαν την τιμητική του" πολλοί χωριανοί μ' ελάχιστους φίλους και συγκινημένος για το ήθος και το ύφος που επιδείξαμε και στο πλέον αποκορύφωμα του κεριού και του χορού και χωρίς παρεκτροπή.

Κι όλοι μας φύγαμε περικαρείς και με ψηλά το κεφάλι κι ο Γιώργος ακόμη ψηλότερα.

Νάμαστε! και φέτος "λούμπαρδοι" στο στέκι του Γιώργου. Στις 30 του Μάρτη (πέρυσι στις 10) ο χωριανός μας Γ. Μαντέλλος μας κάλεσε, (κι όσους - όπως μας είπε - είχε τη δυνατότητα να ειδοποιήσει απ' τους εν Αθήνας Θεοδωριανίτες και χωρίς διάκριση) στη "τιμητική του" που είχε εκείνο το βράδυ απ' τη Διεύθυνση του κέντρου "Ελαφοκυνήγος" όπου τραγουδάει.

"Φάνηδες - μπαστούνηδες"! λοιπόν οι ειδοποιηθέντες στη πρόσκληση, και παρά το τσουχτερό βοριαδάκι που επικρατούσε - λες - κι ερχόταν απ' τη "ράχη του Σταυρού". Προσλήθαμε αρκετοί και στρογγυλοκαθήσαμε με άνεση (καλομαθημένοι κι από πέρυσι). Και πάλι όπως και τότε μπόλικά και νόστιμα τ' αχνιστά φαγητά και γρήγορη και άψογη η εξυπηρέτηση.

Λόγω νέου ωραρίου "την κάναμε από νωρίς αγγέλω" και από κρασοποσία "γίναμε όλοι μας ασκοί" που θέλαμε κι όλους ταμπούρλο! (όπως είπε κάποιος).

Κι ο Γιώργος, δεν άργησε να μας "σεργιανίσει" νοερά, μαλακά και σιγανά (λόγω βαρυστομαχίας φαίνεται).

Με "ΤΟ ΧΛΩΜΟ ΦΕΓΓΑΡΙ", μας προσέγγισε στο ξέφωτο τζουμέρκο και μας θύμισε τ' αλλοτινά φθινοπωρινά χαμένα δειλινά (όσοι τα γευθήκαμε βέβαια).

Και με τ' "όμορφη μ' Αθήνα" μας ανέβασε στις Πλάκας τις αψηφοριές με τους παλιούς τροβα-